

روزنامه صبح ایران

سفیر ایران در مسکو:

روسیه در جنگ اخیر
حمایت نظامی به ایران
ارائه نمی‌دهد

www.Moeeennews.ir

سه شنبه ۱ اردیبهشت ۱۴۰۵

سال ۲۳ ۸ صفحه شماره ۷۲۲۱

مراکز معاینه فنی خودرو
برادران پور رستگار

همه روزه آماده خدمت رسانی
به مشتریان و همشهریان عزیز میباشند.
۱- رشت - روبروی فرودگاه خودروی سبک - مرکز ۳۴۰۴
۲- رشت - لاکان شهر خودرو سبک - نرسیده به تقاطع راه آهن مرکز ۴۴۶۳
۳- خمام - چوکام - خودروی سبک - مرکز ۳۴۰۱
۴- خمام - چوکام - خودروی سنگین - مرکز ۵۴۰۲
تلفن: ۰۵۰-۳۳۷۲۲۳۰۰-۵۰-۳۳۴۰۳۴۴۸

بازتولید موازنه تهدید در محیط ژئوپلیتیک خلیج فارس

آتش زیر خاکستر در تنگه هرمز

صفحه ۲

مرثیه‌ای برای زیرساخت‌های
انرژی کشور

واکنش تاج به بازگشت سردار آزمون:

حضور یک لژیونر دورگه در
تیم ملی قطعی شد

بازنشستگان دارایی می‌فروشند و بیمارستان می‌روند!

افزایش کم سابقه قیمت دوا و درمان

شماره: ۱۰/۳۶۳ تاریخ: ۱۴۰۵/۰۲/۰۱ نوبت اول

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای

سازمان چای کشور باستناد مجوز شماره ۹۶۶۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۱/۱۰ شورای قیمت گذاری و اتخاذ سیاست های حمایتی محصولات اساسی کشاورزی و شماره ۱۳۳۲۷ مورخ ۱۴۰۵/۰۱/۱۵ مشاور محترم معاون وزیر جهاد کشاورزی و رئیس دبیرخانه شورای قیمت گذاری و اتخاذ سیاست های حمایتی محصولات اساسی کشاورزی با موضوع ابلاغ مصوبه شورای قیمت گذاری در زمینه قیمت تضمینی برگ سبز چای درجه یک و دو برای سال ۱۴۰۵، به منظور تامین ۳۴۰ نفر نیروی انسانی مورد نیاز خود در امر خرید برگ سبز چای و تنظیم صورت حساب خرید روزانه چای و انتقال آن به سامانه و دیگر امورات مربوطه شامل کارهای پشتیبانی، خدماتی، ابرابوری، وزن و ثبات بصورت (تعداد نفر- روز کارکرد) را در سال زراعی ۱۴۰۵ در مناطق چای خیز استان های گیلان و مازندران، مناقصه عمومی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند (اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۱۴۵۶).

تاریخ انتشار مناقصه در سامانه: روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۰۱ ساعت ۸ صبح می باشد.

مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: از ساعت ۸ صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۰۱ لغایت ساعت ۱۴ روز دو شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۰۷

مهلت زمانی ارائه پیشنهاد و بارگذاری اسناد در سایت: تا ساعت ۱۴ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۹

توجه: پاکت (الف) سپرده (تضمین) شرکت در مناقصه شامل، ضمانت نامه بانکی به میزان مبلغ ۳۹/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال مقطوع (دارای سه ماه اعتبار و سه ماه قابل تمدید) دروجه سازمان چای کشور با عنوان سپرده شرکت در مناقصه تامین نیروی انسانی می باشد. شرکت کنندگان مناقصه باید پاکت (الف) - ضمانت نامه بانکی را ضمن بارگذاری در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت، اصل آن را درب بسته و لاک و مهر شده تا ساعت ۱۴ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۹ به آدرس: گیلان - لاهیجان، خیابان ملت، سازمان چای کشور، دبیر خانه کمیسیون معاملات تحویل و رسید دریافت دارد. شماره تلفن تماس دریافت اطلاعات بیشتر ۰۱۳-۴۲۳۳۶۰۰۸

زمان بازگشایی پاکت ها: ساعت ۱۰ صبح روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۰

شرایط اختصاصی شرکت کنندگان:

- ۱- شرکت کنندگان در مناقصه نباید مشمول قانون منع مداخله کارکنان دولت مصوب ۱۳۳۷ باشند.
- ۲- شرکت از لحاظ مالی توان پرداخت حداقل ۲ ماه حقوق و مزایای ۳۴۰ نفر پرسنل برابر قیمت پیشنهادی در مناقصه را داشته باشد.
- ۳- ارائه گواهی صلاحیت پیمانکاری معتبر در زمینه تامین نیروی انسانی از مراجع ذیصلاح الزامی است.
- ۴- ارائه گواهی عضویت و مجوز تأسیس از سوی سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی الزامی است.
- ۵- ارائه گواهی نامه صلاحیت ایمنی از سوی مراجع ذیصلاح الزامی است.
- ۶- ارائه صورتهای مالی حسابرسی شده معتبر سال ۱۴۰۳ در زمان انعقاد قرارداد و شرکت در مناقصه الزامی می باشد.
- ۷- ارائه یک نمونه قرارداد (سابقه کار) با دستگاه های دولتی به همراه رضایت نامه کتبی همان قرارداد در طی سه سال اخیر منعقد شده و مبلغ آن حداقل ۳۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال باشد برای شرکت کنندگان در مناقصه الزامی است.
- ۸- برای شرکت ها و یا هر یک از اعضای هیئت مدیره و مدیرعامل شرکت هایی که در پنج سال اخیر با سازمان چای کشور قرارداد داشته اند ارائه رضایت نامه کتبی سازمان چای کشور به تاریخ روز الزامی است.
- ۹- چنانچه تعداد شرکت کنندگان در مناقصه، یک شرکت و پیشنهاد و اسناد ارائه شده صحیح باشد مناقصه برنده خواهد داشت.
- ۱۰- ارائه گواهی امضاء ازسوی صاحبان امضاء مجاز اسناد و اوراق شرکت در مناقصه الزامی می باشد.

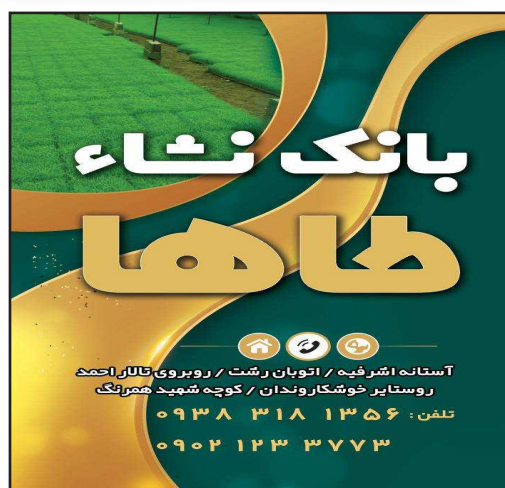
شماره مناقصه در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت ۲۰۰۵۰۳۱۷۹۰۰۰۰۱ می باشد.

سازمان چای کشور

شناسه آگهی: ۲۱۵۵۴۱۱

همیشه یک راهنما نیازه وکیل خود نباشیم!

کانون وکلای داکستری گیلان
Guilanbar.ir

ایذنا محل تبلیغ نتماست!

013-33243634

مرثیه‌ای برای زیر ساخت های انرژی کشور

سجاد بهزادی – او گفت «کمک در راه است»؛ اما آنچه در جنگ ۴۰ روزه شاهد بودیم ویرانی زیر ساخت ها بود. جنگی تمام عیار که نبض زندگی ایرانیان را نشانه گرفت. جنگ آمریکا و اسرائیل با جمهوری اسلامی ایران، حالا پس از ۴۰ روز وارد یک آتش بس شکننده شده است. اما های می گفتند برای کمک به مردم ایران، این جنگ را آغاز کرده اند اما آنچه شاهد بودیم نه نبردی کلاسیک، بلکه نقشه‌ای منظم برای ریشه کن کردن توان باقی‌مانده زیستن در سرزمین کهن ایران زمین بود. در این ۴۰ روز علاوه بر آن، که بیش از ۳ هزار نفر انسان کشته شد، صنعت نفت و گاز، فولاد، پل ها، دارو، انرژی ایران نیز هدف قرار گرفت».

حمله به پالایشگاهها وپتروشیمی ها؛ تنها نابودی شبکه انرژی و سوخت کشور نبود. این کار به معنای فلج شدن زندگی روزمره ایرانیان است. مهندسین مادر صنعت نفت و گاز کشور، به خاطر تحریم های طولانی با خون جگر توانسته بودند پالایشگاه های گاز و پتروشیمی ها را طی سالیان دراز راه اندازی کنند. حمله به مجتمع‌های فولاد؛ فقط بسته شدن یک واحد صنعتی نیست؛ یعنی توقف خط تولید ساختمان، خودرو، لوازم خانگی، لوله‌های نفت و گاز و حتی تجهیزات بیمارستانی، یعنی یکبارگی زنجیرهای ده‌ها هزار کارگر.

بمباران انستیتو پاستور تهران؛ مرکزی که نه موشک در آن اندبار شده بود نه مواد اولیه موشک در آنجا ساخته می شد کمک به ایرانیان نبود. زدن فرودگاه‌های غیرنظامی، بندار و کارخانه‌های داروسازی؛ پرتاب موشک به مدرسه میاب و از بین بردن ده‌ها دانش آموز، هیچ معنایی جزء نفرت از یک ملت و زجر دادن آن جامعه نداشت. در مورد خسارت های مالی هر کدام از حمله های صورت گرفته هنوز آمار رسمی منتشر نشده است. اما تنها در یک مورد و بر اساس گزارش منتشر شده در روزنامه وال استریت ژورنال «حمله به ۷ فرودگاه، انهدام ۲۰ و زمین گیر شدن ۴۰ هواپیمای مسافری» در جنگ ۴۰ روزه باعث خسارت ده ها هزار میلیاردی به صنعت هوایی کشور شد».

یا اینکه استاندارد اصفهان نیز به تازگی گفته است «کارخانه فولاد مبارک که سپاهان اصفهان برای بازسازی به ۸۰۰ هزار میلیارد تومان هزینه نیاز داردبه عبارتی ۵ میلیارد دلار فقط برای بازسازی یک کارخانه ای که در جنگ ۴۰ روزه آسیب دیده است.

در مجموع آنچه توسط سخنگوی دولت اعلام گردید تا اینجا خسارت ناشی از جنگ ۴۰ روزه ۲۷۰ میلیارد دلار تخمین زده شده است.

به ثمر نشاندن هر یک زیر ساخت صنعتی در ایران، هرگز کار ساده‌ای نبوده است. سال‌ها تحریم، تهدید و کمبود منابع و سرمایه گذاری، کشور ایران را به جایی رساند که متخصصان آن با دره ذره کسب دانش و غیرت ملی وپه صورت لاک پشتی این صنعت را توانستند توسعه دهند. از عسلویه و پارس جنوبی که سال‌ها طول کشید تا به رکن مرحله از تولید برسد و یا انستیتو پاستور ایران که درن اصلی تولید واکسن کشور بوده است. حالا چگونه می توان باور کرد که بخش های گسترده ای از این میراث، یک شبه نابود شود و یا در معرض نابودی قرار گیرد. پالایشگاه گاز فجرچم، تنها پالایشگاه در حال تولید ایران بود که در جنگ ۱۲ روزه مورد اصابت قرار گرفت. بخشی از این پالایشگاه و قسمت های آسیب دیده آن، با همکاری بی ماندنی خیلی سریع تر از برنامه به مدار تولید بازگشت. اما در جنگ ۴۰ روزه ، این بار پالایشگاه های گاز در عسلویه و واحدهای پتروشیمی در آن جا و همچنین در بندر ماهشهر مورد اصابت موشک قرار گرفت.

از بین رفتن زیر ساخت های انرژی برای کشور ما که وابستگی گسترده ای به منابع انرژی داریم بسیار سخت و گران تمام می شود. بازسازی این زیرساخت ها نیز بسیار پیچیده و زمان بر است. کاری که در سایه سنگین تحریم و تهدید، بر دوش مهندسان و متخصصان داخلی وزارت نفت و شرکت ملی گاز ایران است.

خوشبختانه وزیر نفت به تازگی با اشاره به اینکه بنابر تقسیم‌کار در روند بازسازی تأسیسات آسیب‌دیده در جنگ، برای نخستین بار به شرکت ملی گاز ایران مسئولیتی تازه واگذار شده ، گفته است «برطرف کردن آسیب پالایشگاه فجر جم در جریان جنگ ۱۲ روزه کار بسیار ارزشمندی بود اما بازسازی دو پالایشگاه گازی عسلویه اقدامی بسیار پیچیده‌تر و فرصتی بی‌نظیر برای اثبات توانمندی شرکت ملی گاز ایران در زمینه مشارکت در پروژه‌های بزرگ خواهد بود.»

اما پرسش اساسی اینکه؛ چرا جامعه جهانی در برابر شرارت از بین بردن زیر ساخت های کشور ما ساکت است؟ نابودی زیر ساخت های انرژی، نابودی یک مرکز دانشگاهی و یا واکسن سازی در ایران، با استانداردهای کدام حقوق بشری مطابقت دارد؟ هر کدام که زیر ساخت هایی که امروز در جنگ ۴۰ روزه از هم فروپاشیده است: انرژی ، توان و منابع یک دولت برای آن هزینه شد. یک ملت سال ها چشم انتظار ماند تا یک صنعت وارد چرخه تولید شد و امروز قدرت های جهانی به بهانه های واهی آنها را در جنگی نابرابر مورد هدف موشک های خود قرار می دهند. فردای جنگ ، این مردم زجر دیده ایران هستند که تاوان فروپاشی بخش مهمی از زیر ساخت های از دست رفته کشور را خواهند داد. از بین رفتن زیر ساخت ها، ما را پس از جنگ وارد تلاقی چند گانه ای از انواع بحران های اقتصادی و اجتماعی خواهد کرد. ای کاش نقطه عطف این ماجرا در آن باشد که منتقدان وضعیت موجود بلدانند؛ ابادی و آزادی الزاما از مسیر دخالت خارجی حاصل نمی شود.

کاظم جلالی: روسیه در جنگ اخیر حمایت نظامی به ایران ارائه نمی‌دهد

رهر جدید نیز مشارکت داشته باشند.

سفير ايران در ادامه درباره ادعای کمک‌های اطلاعاتی و نظامی روسیه به ایران گفت: این درست نیست. غرب نیز این را تصدیق کرده است اما این درست نیست. ما قراردادهای مشخصی را از قبل با همکاران روسی خود تنظیم کرده بودیم. این قراردادها که مدت‌ها قبل از این جنگ امضا شده بودند، به هیچ وجه به این جنگ مرتبط نیستند.

افزایش کم‌سابقه قیمت دواو درمان

بازنشتگان به‌صورت رایگان ارائه می‌شود اما در کشور ما حتی با کسر مبالغی تحت‌عنوان بیمه تکمیلی، حداقل خدمات درمانی نیز به‌درستی ارائه نمی‌شود و بازنشتگان ناچارند با حداقل‌ها بسازند.

فتاحی با انتقاد از افزایش هزینه‌های درمان گفت: هزینه‌های درمان به‌شدت افزایش یافته، قیمت دارو هر روز بیشتر می‌شود و خدماتی مانند دندانپزشکی عملاً به کالایی لوکس برای بازنشتگان تبدیل شده است. این در حالی است که بسیاری از بازنشتگان حقوق اندکی دریافت می‌کنند و ناچارند بخش زیادی از هزینه‌های درمان را از جیب خود پرداخت کنند. این فعال کارگری درباره مشکلات درمانی بازنشتگان تأمین اجتماعی افزود: بازنشتگان با وجود پرداخت حق بیمه و کسر هزینه بیمه تکمیلی، همچنان در دریافت خدمات درمانی با مشکل مواجه هستند و بخش قابل توجهی از هزینه‌های دارو و درمان به جیب خالی آنها تحمیل می‌شود.

مشاور کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ایران در ادامه به وضعیت بیمه تکمیلی اشاره کرد و گفت: با وجود کسر ماهانه حق بیمه تکمیلی از حقوق ناچیز بازنشتگان، هنوز بخش زیادی از هزینه‌های درمانی بازنشتگان پرداخت نشده و طبق شنیده‌ها، بیمه آتی‌سازان حافظ دهبی خود را با بازنشتگان تا پایان شهریورماه تسویه کرده و هنوز تعداد زیادی

این الگو پیش‌تر نیز در منطقه تجربه شده و نشان داده که می‌تواند برای مدت طولانی ادامه یابد بدون آنکه به یک جنگ تمام‌عیار تبدیل شود. اما خط‌اصلی در این نوع جنگ «خطای محاسباتی» (Miscalculation) است. در محیط با سطح بالای بی‌اعتمادی، یک حادثه محدود می‌تواند به‌سرعت به یک چرخه تصاعدی از تنش تبدیل شود.

عباس عراقچی در مواضع اخیر خود، بر اجرای چارچوب آتش‌بس و شروط آن تأکید کرده است. این موضع را می‌توان نمونه‌ای از «دیپلماسی مشروط» دانست؛ رویکردی که در آن، مذاکره به‌عنوان یک ابزار تاکتیکی در کنار حفظ اهرم‌های فشار مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این چارچوب، ایران تلاش می‌کند یک «توازن میان انعطاف دیپلماتیک و سختی راهبردی» ایجاد کند. به بیان دیگر، تهران نه به‌دنبال خروج از مذاکرات است و نه آماده پذیرش یک توافق نامتوازن. این وضعیت، فضای مذاکرات را پیچیده اما در عین حال قابل تداوم نگه می‌دارد.

برای خروج از وضعیت فعلی، نیاز به یک «چارچوب امنیتی چندلایه» وجود دارد که بتواند هم‌زمان ابعاد نظامی، اقتصادی و سیاسی بحران را پوشش دهد. در این مسیر، چند مؤلفه کلیدی قابل شناسایی است: نخست، ایجاد یک «مکانیسم تضمین امنیت کشتیرانی» که مشارکت بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای، بدون آنکه به اصل حاکمیت ایران خدشه وارد شود. این اقدام می‌تواند به کاهش ریسک‌های فوری کمک کند.

دوم، حرکت به سمت تفکیک پرونده‌های مختلف (هسته‌ای، منطقه‌ای، دریایی) برای کاهش پیچیدگی مذاکرات و افزایش احتمال دستیابی به توافقات مرحله‌ای.

سوم، کاهش سطح «جنگ ادراکی»؛ فضای رسانه‌ای فعلی، به‌شدت قطبی و مبتنی بر روایت‌سازی‌های متضاد است که این امر، تصمیم‌گیری عقلانی را برای هر دو طرف دشوار می‌کند.

ترامپ با بهره‌گیری از ابهام راهبردی و فشار چندلایه، به‌دنبال تحمیل شرایط خود‌است و ایران نیز با اتکا به اهرم‌های ژئوپلیتیک، تلاش می‌کند هزینه این فشار را افزایش دهد. در این میان، دیپلماسی تنها زمانی می‌تواند به یک نتیجه پایدار منجر شود که از سطح «مدیریت بحران» به سطح «حل بحران» ارتقا یابد. در غیر این صورت، تنگه‌هرمز همچنان در وضعیت «آتش زیر خاکستر» باقی خواهد ماند؛ نقطه‌ای که هر لحظه می‌تواند از تعادل خارج شود و معادلات منطقه‌ای و حتی جهانی را دستخوش تغییر کند.

بازگشت خواننده خارج از کشور در این شرایط جامعه چه اهمیتی دارد؟

نهاد موسوی

در روزهایی که کشور با بحران‌های واقعی دست‌وپنجه نرم می‌کند، ناگهان خبری بدون منبع منتشر می‌شود: «چهار خواننده خارج از کشور به ایران بازمی‌گردند».

هنوز چند ساعت نگذشته، سایتی بدون هیچ منبع مشخصی، خبر می‌دهد که «معین خواننده به ایران برمی‌گردد و قرار است کنسرت برگزار کند»! چند ساعت بعد، خود معین این خبر را تکذیب می‌کند. داستان تمام می‌شود: اما سوال اصلی باقی می‌ماند: این حجم از خرسازی بی‌پایه برای چیست؟

مردم نگران ادامه آتش‌بس و احتمال بازگشت درگیری‌ها هستند. سایه جنگ هنوز از ذهن معین کنار نرفته است. هم‌زمان، تورم کمرشکن، افزایش قیمت‌ها، فشار سنگین معیشتی و کاهش قدرت خرید، زندگی روزمره بسیاری از خانوارها را به چالش کشیده است. بسیاری از مردم درگیر تأمین هزینه‌های اولیه زندگی هستند؛ از اجاره خانه گرفته تا هزینه‌های درمان، آموزش و حتی خریدهای ساده روزمره.

آیا این خبر چیزی از مشکلات زندگی مردم کم می‌کند؟ آیا گرهی از معیشت باز می‌کند؟ یا حتی اطلاعات مهمی به جامعه می‌دهد؟ پاسخ روشن است: نه.

این نوع خبرها نه تنها بی‌اهمیت‌اند، بلکه گاهی نوعی انحراف از مسائل اصلی جامعه محسوب می‌شوند. وقتی جامعه با بحران‌های جدی روبه‌روست، پرداختن به خبرهایی که نه قطعی‌اند، نه مهم‌اند و نه حتی واقعی، چیزی جز اتلاف توجه افکار عمومی نیست.

از طرف دیگر، انتشار خبر بدون منبع مشخص، اساساً خلاف ابتدایی‌ترین اصول حرفه‌ای روزنامه‌نگاری است. خبر بدون منبع، خبر نیست؛ شایعه است. وقتی سایتی بدون ذکر منبع معتبر ادعا می‌کند که یک خواننده مشهور به کشور بازمی‌گردد، در واقع دارد شایعه را به جای خبر منتشر می‌کند. این اتفاق نه‌تنها اعتبار رسانه‌ها را زیر سوال می‌برد، بلکه اعتماد عمومی به فضای خبری را هم بیشتر از قبل فرسایش می‌دهد.

یک تیتیر هیجانی، چند جمله مبهم، و انتشار سریع در شبکه‌های اجتماعی. بعد هم اگر تکذیب شد؟ مهم نیست. هدف اصلی، یعنی دیده شدن و گرفتن کلیک، قبلاً محقق شده است.

در چنین شرایطی، انتشار خبر بازگشت یک یا چند خواننده – آن هم بدون منبع و بدون هیچ نشانی از واقعیت – نه‌تنها بی‌اهمیت است، بلکه نشان می‌دهد منتشرکننده این خبر اساساً درک روشنی از دغدغه‌های واقعی جامعه ندارد. وقتی جامعه با نگرانی‌های بزرگ اقتصادی، سیاسی و امنیتی روبه‌روست، پرداختن به چنین موضوعاتی بیشتر شبیه تلاش برای جلب توجه و مطرح کردن نام خود است تا اطلاع‌رسانی واقعی.

بازگشت یا عدم بازگشت که خواننده، آن هم بدون هیچ منبع مشخصی، نه خبر مهمی است و نه اولویت جامعه امروز ایران. اما ظاهراً برای برخی رسانه‌ها و برخی افراد، مهم‌تر از واقعیت، فقط دیده شدن است.

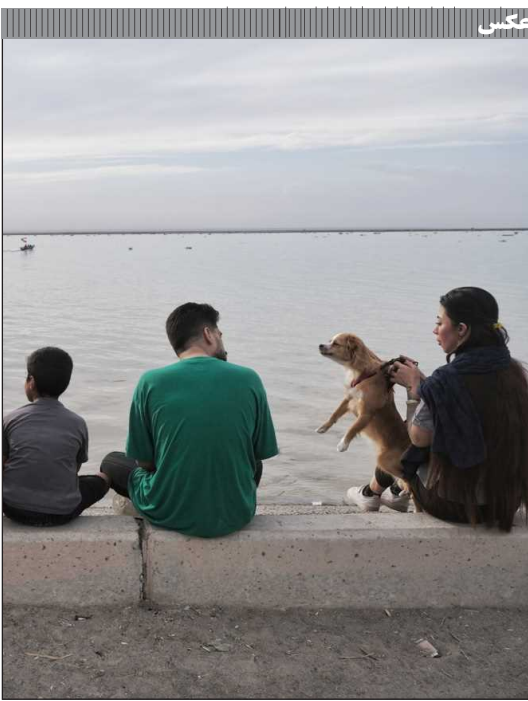
هر خبری ارزش توجه ندارد. به‌ویژه در روزهایی که مردم با مسائل جدی‌تر و واقعی‌تری درگیر هستند، چنین خبرهایی بیشتر شبیه تلاش‌هایی برای پر کردن خلأ توجه و جذب کلیک هستند تا اطلاع‌رسانی واقعی.

مخاطب امروز به‌خوبی متوجه می‌شود که چه کسی دغدغه واقعی جامعه را دارد و چه کسی صرفاً به دنبال دیده شدن است.

اما جامعه امروز ایران، بیش از هر زمان دیگری، به رسانه‌های مسئول، دقیق و واقع‌بین نیاز دارد. نه خبرسازی‌های بدون منبع و نه شایعاتی که چند ساعت بیشتر دوام ندارند. بازگشت یک خواننده، حتی اگر واقعیت داشته باشد، در برابر دغدغه‌های واقعی مردم ایران، موضوعی حاشیه‌ای و کم‌اهمیت است. و کسی که در چنین شرایطی این خبرها را منتشر می‌کند، ناخواسته نشان می‌دهد سطح دغدغه‌اش تا چه اندازه از واقعیت‌های جامعه فاصله دارد.

حتی اگر فرض محال را بپذیریم که این خبر درست باشد و چنین کنسرتی برگزار شود، چند درصد از مردم ایران در این شرایط توان رفتن به کنسرت دارند؟ نه فقط از نظر اقتصادی، بلکه از نظر روحی و روانی.

درمی که زیر فشار تورم، نگرانی‌های آینده و بی‌ثباتی اقتصادی زندگی می‌کنند، آیا اولویتشان خرید بلیت کنسرت است؟ آیا اصلاً چنین فضایی برای جامعه وجود دارد؟

ورود آب به سیستان پس از سال‌ها خشکسالی

